

MŪSŲ LIETUVA

NR 7 (1333) XXVI. 1974 M. VASARIO - FEVEREIRO 14 D. 70 centavų
K. Juatindiba, 20 - Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, . Telef.: 273-03 - 38

Pasaulyje

Sov. Rusija

Solženicyno knygos „Gulago salynas“ ukeltoji komunistuose audra nerimsta. Sovietų spauda aršiausiai tebepuola autorių, reikalaujama jį nubausti. Ir nors Solženicynas puolančius rašytojus išvadino „melagiais“ ir reikalavo nurodyti jo knygos puslapius, kur jis, sakoma, apžmeižęs Sovietų Rusiją, išgyręs carą ir nacius ir tt., iki šiol to nė vienas nepadarė, bet akiplėšiškai toliau kiršina visuomenę prieš knygų autorių.

Paskutiniu metu vienas Maskvos teismas pareikalavo, kad jis atvyktų pasiaiškinti. Bet Solženicynas atsisakė net du kartu teismui prisistatyti. Jis grąžino per policiją teismui kvietimą ir pridėjo savo paaiškinimą, kodėl neina ir neisias teismui aiškintis:

„Aš atsisakau pripažinti teismo teisėtumą ir todėl neatvyksiu į jokią valstybinę įstaigą aiškintis.“ Jis sako jog Rusijoje jau daugelį metų viešpatuoja neteisėtumai. Valdžia turėtų paleisti laisvą nekaltuosius ir nubausti atsakinguosius už praeities žudynes. Pirmą turi pati valdžia išmokyti pagerbti įstatymus ir tik tada reikalauti, kad ir kiti jų laikytųsi.“

Solženicynas kreipiasi į valstybės generalinį prokurorą ir jam rašo: „Nubauskit biurokratus ir tas ypatingas įstaigas, kurios užsiima genocidu (tautybių skerdynėmis). Atimkit iš vietinių ir apskričių pakalikų neribotą galią į piliečius ir manipuliuot teismus. Imkitės spręsti milijonus įstatymais pagrįstų skundų, kurie yra sukrauti stalčiuose“.

Reikia stebėtis ir pripažinti Solženicyno didvyrišką drąsą drėbti tironų valdžiai tokias nemalonias tiesas į akis. Kaip ilgai ta valdžia keš tokį jo kone įžulumą? Bet nėra abejojimo, Solženicynas labai labai pasitarnauja Rusijos bolševikų rūpestingai slepiamai tiesai atskleisti visam pasauliui ir tuos tironus apnuoginti.

Užtaria Solženicyną

Visų puolančią rašytoją ginti viešai išėjo komunistas istorikas Sakcharovas. Jis ilgu rašiniu aptaria Solženicyno veiklą „Gulago salynas“ ir sako, kad autoriaus aprašomi faktai yra tikriausia tiesa. Gali pasitaikyti viena kita smulkmenėlė ne visai tiksliai aprašyta, galima nesutikti su kaikuriais jo protavimais

ir aiškinimais. bet viena, jis turi teisę pasakyti ką jis mano. ir antra, pasako tiesą.

Sakcharovo raštas yra nepaprastai įdomus ir tuo, kad jis tebelaiiko save komunistu ir gina Solženicyną, kurs komunizmą kritikuoja ir iškelia jo žvėriškus darbus. Kitame pradėsime spaudinti M. Lietuvoje Sakcharovo raštą vietoje Rūkienės „Vergijos kryžkeliuose“, kuriuos paskui vėl toliau perspausime. Red.

Washingtonas

Vasario 11 susirinko didieji naftos vartotojai: Š. Amerika, Japonija ir eilė Europos valstybių užsienio reikalų ministrai. Amerika nori aptarti, ką ir kaip daryti naftos krizei pašalinti. Europiečiai, ypač Prancūzija, manp paliktą reikalą tvarkyti kiekvienam kraštui pačiam tartis su arabais. Amerika mano, kad tai prives prie didelio gamybos nusmukimo, bedarbės ir sumišimo, kad didieji vartotojai turi susitarti ir laikytis bendros politikos reikalų. Laikraštį spaudinant dar nebuvo paaiškėję, kokio susitarimo pasiekta ar nepasiekta toje konferencijoje.

VATIKANAS

Popiežius prašė Vengrijos arkivyskupą kardinolą Mindszenty atsiskirti savo vyskupijos, kad galėtų paskirti jai arkivyskupą. Kard. Mindszenty jau apie 25 metus negali valdyti vyskupijos. Gyvena Austrijoje. Kom. valdžia spaudžia popiežių, jei atstata, jei nori su-normalinti Bažnyčios reikalus Vengrijoje. Bet kardinolas nesutiko atsisakyti, nors jau yra virš 80 m. Popiežius Vengrijos katalikų labai jį atstatė, o jo arkivyskupiją valdyti pavedė apaštališkam administratoriui.

Vengrai laisvajame pasaulyje labai nepatenkinti tuo popiežiaus parodymu. Jie nori, kad tiek daug nuo komunistų kentėjęs, visam gyvenimui kalėti pasmerktas arkivyskupas liktų savo vyskupijos galva, nors ir užsienyje, ir būtų gyvas protestas prieš komunistų vergiją.

Du vaikinai sekmadienį prisirakino retežiais šv. Petro bazilikos kupole ir mėtė tikintiesiems protesto lapelius.

AUSTRALIJOS LIETUVIAI

Apytuštė M. Lietuvos kasa neleidžia turėti savo korespondentų užsieniuose. Todėl žinias apie lietuvių gyvenimą ir veiklą įvairiuose laisvojo pasaulio kraštuose tenka susisąsyt iš jau atspausintuose kituose laikraščiuose.

Pernykščiu metu Los Angeles mieste Amerikoje labai gražiai leidžiamos LIETUVIŲ DIENOS visą numerį skurė Australijos lietuviams aprašyti. Rašo patys australiečiai. Tuo pat numeriu pasinaudoja ML redakcija savo skaitytojams supažindinti su to labai tolimo kontinento lietuvių gyvenimu ir veikla. Netelpančiame numeryje visai gausiai medžiagai likutį atspausime kitame numeryje. Čia gi viešai dėkoju Lietuvių Dienų leidėjui p. Antanui Skiriui ir žurnalo redaktoriams, kad neprotės tuoja už jų medžiagos panaudojimą mūsų savaitraštyje.

PO 25 METŲ

Bepigu atvažiuoti į Australiją lietuviui šiandien kur jis besustotų, ypač didesniuose miestuose, visur susitiks su lietuviu ir pasijus savųjų tarpe. Visai kitaip jautėsi lietuvis ikėlęs koją pirma larta

sai kitaip jautėsi lietuvis pirmą kartą ikėlęs koją šiame žemyne prieš dvidešimt penkerius metus. Kalbos nemokėjimas, vietinių gyventojų šaltas žvilgsniais sutiktas, nes imigracija jiems buvo naujas dalykas, o su naujais atvykusiais vietiniais su pagrindu, ar be pagrindo, jautė pavojų prarasti darbą. Galima sakyti, kad šita nykuma ir nesuderinti santykiai tarp vietinių ir ateivių truko dešimtmetį ar ir daugiau, kol vietiniai apsiprato su naujaisiais, o naujieji čia prigijo.

Visai kitokia nuotaika ir savijauta praslinkus ketvirčiui šimtmečio. Australijos lietuviu čia jaučiasi jau kaip namuose: kupini nasitikėjimo savimi, susigyvenę su kraštu ir aplinka, susikūrę savo lietuviš

Tešyns 2 psl.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS RINKIMŲ REIKALU.

Artinantis rinkimams į naują Br. L. Bendruomenės Tarybą ir Revizijos Komisiją, reikia visiems aiškiai suprasti patį Br. Liet. Bendruomenės pavadinimą. São Paulyje dabar yra dvi „Bendruomenės“. Šalia Brazilijos Lietuvių Bendruomenės, yra Liet. „Rymo Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenė“, kuri dažnai save vadina tik „Bendruomenė“. Pasaulio Lietuvių Bendruomenė visuomet turi savo pilną pavadinimą: „BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ“ arba sutrumpintai „Br. L. Bendruomenė“. Jos nariais yra visi Brazilijos lietuviai, kaip tai numatyta Lietuvių Chartoje ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Konstitucijoje. (Atskirai skelbiama Pasaulio Lietuvių Charta, kad kiekvienas lietuvis žino-

ty Bendruomenės tikslus ir pareigas). Pasaulio Lietuvių Bendruomenė veikia visuose laisvojo pasaulio kraštuose, kur yra daugiau lietuvių ir joje lietuvius jungia visiems bendri tikslai bei uždaviniai, todėl ji ir vadinasi to krašto Lietuvių Bendruomenė. Tautinei gyvybei išlaikyti ir padėti lietuvių tautos laisvės kovą laimėti, reikalinga veikti organizuotai. Dideli darbai tegali būti nuveikiami tik visų pastangomis ir atsakomybe.

Kaip matome, Br. L. Bendruomenės tikslai yra labai aiškūs, svarbūs ir neabejotini. Todėl visi lietuviai ir jų įpėdiniai, pradėdami nuo 18 metų amžiaus yra kviečiami dalyvauti Br. L. Bendruomenės rinkimuose: š.

Tešyns 3 psl.

AUSTRALIJOS LIETUVIAI

iš 1 psl.

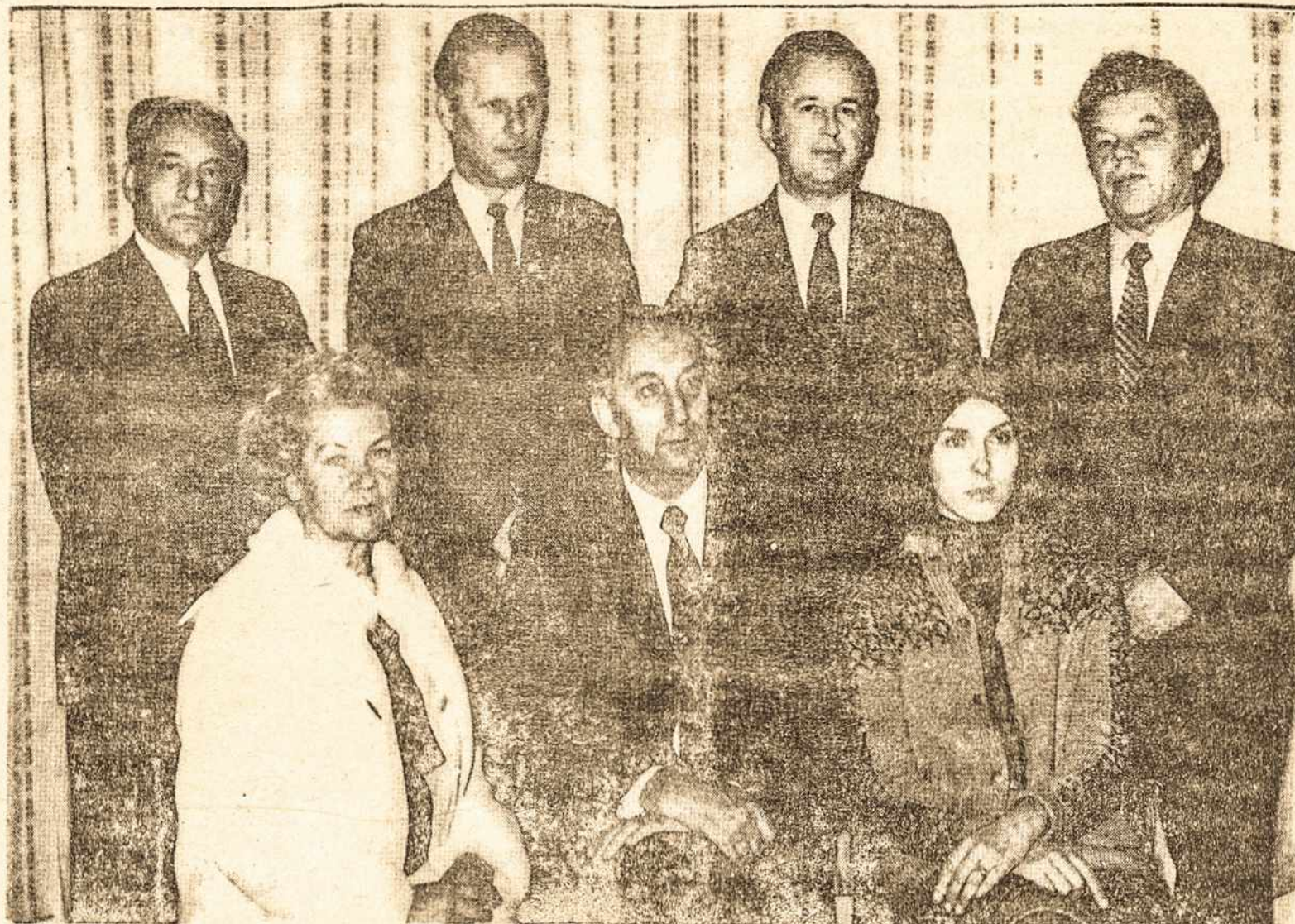
kas organizacijos, kuriose veikdami jie ir pasireiškia pilnutiniais lietuviais.

Per tą laiką jau spėjo išaugti ir subręsti naujoji čia gimusiųjų karta. Bet negalima sakyti, kad naujoji karta mažiau lietuviška, negu jų tėvai. Jaunieji lietuviai irgi jaučiasi, netgi didžiuojasi esą lietuviai ir tik gal ne taip gerai kalba lietuviškai. Tiesa, jų ir pažiūros gerokai skiriasi nuo vyresniųjų, tačiau ne lietuviškos, o Lietuvos atžvilgiu: peins Lietuva tėra tik kaip pasakų kraštas, bet ne tėvynė, jeigu iš viso šis terminas ką reiškia ne tik jautinai lietuvių kartai, bet ir iš viso visų kraštų jaunimui šiais kosmopolitizmo laikais.

Tuoju po karo Australijai atvėrus duris ateiviams, lietuviai imigrantai čia rado vos kelias senųjų lietuvių šeimas, kurios be jokių kliūčių įsiliejo į ateivių masę. Sydnėje veikia Australijos Lietuvi Draugija, bet jos veikla ribojasi kelių lietuviškų šeimų susiejimais, piknikais, išvykoms.

Per beveik trejus metus nuo 1947 m. į Australiją atvyko ir čia pastoviai apsigyveno apie 10.000 lietuvių. Žinoma, jie buvo greit išskirstyti po visą kraštą, todėl sambesnio lietuviško branduolio taip ir nesudarė. Tačiau užmegsti savitarpio ryšiai Vokietijos stovyklose arba kelionėje laivais pasidarė tampresni už giminybę. Per pažintis išsivystė tokia nuostabi komunikacija, kad dykumoj patekęs lietuvis nesijautė vienas. Čia didelį vaidmenį atliko greitomis sukurta lietuviška spauda (pirmiausia "Australijos Lietuvis" Adelaidėje, o po metų "Mūsų Pastoge" Sydnėje). Tik vėliau, atlikę dviejų metų darbo sutartis, lietuviai pradėjo darytis kur patogiau įsikurti. Aišku, dauguma pasirinko didmiečius, kur gyvenimo sąlygos priimtinesnės ir uždarbiai geresni. Ir taip susidarė Australijoje trys stambiausi lietuvių centrai: Sydney, Melbourne ir Adelaidė, kuriuose susispietė po kelis tūkstančius lietuvių.

Susidare tautinių sokių grupės, susigrupavo chorai. Ir tai buvo pirmos kultūrinės apraiškos, per kurias šiame krašte lietuviai įsipilietino kaip lietuviai, tuo išsiskirdami iš bendros imigrantų masės. Vėliau parūpo ir savo kultūrinį alkį patenkinti: šalia dainų ir sokių koncertų imta organizuoti sportiniai vienetai. Atkurtos ideologinės bei kultūrinės organizacijos, teatrai, susitvėrė diskusiniai būreliai. Žodžiu, atskirose lietuvių kolonijose tautinis gyvenimas klestėjo, tačiau kontaktų ir bendradarbiavimo tarp atskirų kolonijų nebuvo. Ir tai visai natūralu, nes pradžioje reikėjo užsitikrinti pragyvenimo sąlygas. Po dešimties metų buvo suorganizuotos pirmosios Australijos Lietuvių Dienos (1960) sydnėje, į kurias suvažiavo dainininkai, šokėjai, literatai, dailininkai ir tuo buvo įžengta į naują kultūrinio gyvenimo fazę. Dabar Australijos Lietuvių Dienos vyksta kas antri metai, o joms pasirengti skirtas laikas ir pastangos ir sudaro mūsų kultūrinės veiklos branduolį. Jos trunka visą savaitę, rengiamos paeiliui Sydney, Adelaidė, Melbourne. Kadangi kiekviena minėta kolonija yra tų die-

nų rengėjas, tai ilgainiui išsivystė lyg ir varžybos – kurioje kolonijoje tos Lietuvių Dienos bus sėkmingesnės, turiningesnės, įspūdingesnės. Šitoji nerašyta kompeticija pareikalauja iš rengėjų daugiau pastangų, o Lietuvių Dienoms ir gausiai suvažiavusiems svečiams tas išeina į naudą: pasirodymuose siekiama kokybės.

Po dvidešimt penkerių metų kultūrinis bendradarbiavimas tarp atskirų kolonijų yra kasdieninis reiškinys. Negana to, dar išskviečiami iškilesnieji menininkai arba kultūrininkai iš užsienio, kas gerokai pakelia čia gyvenančių tautiečių dvasią ir entuziazmą.

Bene pirmas Australijoje lietuviu "atra-

Australijos L. B. B-nės pirm. Vyt. Neverauskas.
● President of the All-Australia Lithuanian Community. Vytautas Neverauskas.

Dabartinė A. L. B-nės K aštą valdyba, einanti pareigas antrą kadenciją: iš kairės sėdi — E. Dainienė, narė švietimo reikalams, V. Neverauskas, pirmininkas, L. Pocienė, n. jaunimo r.: stovi — V. Aleksandravičius, sek., V. Baltutis, narys kultūros reik., D. Dunda, išd., A. Galaitis, vicepirm. Foto A. Budrys

● Board of the Australian Lith. Community, recently reelected for a second term.

do" ir juos plačiai išreklamavo a. a. Juozas J. Bačiūnas. Jis ne tik pats kelis kartus vizitavo Australijos lietuvius, bet jo pėdomis pasekė ir visa eilė žymių lietuvių – menininkų, politikų, dvasiškių.

Kas yra šito lietuviško gyvenimo šiame krašte variklis? Žinoma, atskiri asmenys, kurių vieni duoda mintį, kiti suorganizuoja, talkina. Neįmanoma suminti visų asmenų, kurie išskirtinai ką nors daugiau padarė, įnešė arba sukūrė. Tai, kas šiandien pasiekta, yra gilus tautinio sąmoningumo išdava, kuro Australijos lietuviai tikrai nestokoja. Šito tautinio sąmoningumo taip pat kupinas ir jaunimas, nors čia gimusiai ir augusiai kartai toji Lietuva tėra tik kraštas, kur gyvena tokie patys lietuviai, kaip ir jie.

Galima būtų užsiminti ir apie politinę Australijos lietuvių veiklą, tačiau tos veiklos rezultatai nepateisina pastangų. Ir tai ne vien dėlto, kad mūsų čia yra labai nedaug, bet ir dėl to, kad patys australai politikos nemėgsta, todėl kiekvienas bet kokia forma politinis, o ypač iš ateivių tautiniai politiniai veiksmai, atgarso nesulaukia. Pati Australijos vyriausybė, į kurią kreipiami prašymai, mandagiai į juos atsako ir be eigos paguldo, kanceliarijos stalčius.

Praėjus dvidešimt penkeriems metams ir tautinis Australijos lietuvių gyvenimas ima įgyti kitokias formas. Jeigu pradžioje buvo stengtasi veikti ir dirbti tuose pačiuose rėmuose, kaip kadaise Lietuvoje, tai šiandien lietuviška veikla priima gyvenamojo krašto socialinio ir kultūrinio gyvenimo formas: viena po kitos ima gėsti anksčiau klestėjusios organizacijos ir pereina į "klubinį santykiavimą". O tai yra ženklas, kad į lietuvišką gyvenimą ateina nauja lietuvių karta. V. K.

BENDRUOMENĖ

LIETUVIŲ CHARTA

LIETUVIŲ TAUTA,
užsigrūdinusi amžių kovose dėl teisės laisvai ir nepriklausomai gyventi savo tėvų žemėse, vieninga valia siekia savo gyvybę, kalbą, tautines bei valstybines tradicijas išlaikyti, kurti ir ugdyti.

kad, sava tautine kultūra visuotinei žmonių giminės pažangai bendradarbiaudama, vykdytų Visagalio valią ir laisvo žmogaus pašaukimą.

Lietuvių Tautos amžinųjų siekimų vardan skelbiama ši LIETUVIŲ CHARTA:

1.

Tauta yra prigimtoji žmonių bendruomenė. Niekas negali būti prievartaujamas savo ryši su tautine bendruomene nutraukti.

Pasaulyje pasklidę lietuviai sudaro vieningą Pasaulio Lietuvių Bendruomenę.

2.

Žmogus turi prigimtąją teisę laisvai išpažinti ir ugdyti savo tautybę.

Lietuvis lieka lietuviu visur ir visada.

Savo tėvų išlaikyta Lietuvių Tautos gyvybę lietuvis perduoda ateities kartoms, kad amžinai gyventume.

3.

Kalba yra stipriausias tautinės bendruomenės ryšys.

Lietuvių kalba lietuviui yra tautinė garbė.

4.

Šeima yra tautos gyvybė.

Lietuvis kuria lietuvišką šeimą.

5.

Tautinė kultūra yra kelias į tarptautinį pripažinimą ir bendravimą.

Apreikšdama tautos genijų, tautinė kultūra inėša savaimingą indėlį į visuotinius žmonių giminės laimėjimus.

Kiekvieno lietuvių priedermė sudaryti sąlygas tautinei kultūrai.

6.

Valstybė yra aukščiausioji tautinės bendruomenės organizacija.

Valstybinė nepriklausomybė yra tautinės kultūros ugdymo ir išlikimo būtinoji sąlyga.

Darbu, mokslu, turtu ir pasiukojimu lietuvis kovoja, kad apgintų ir išlaikytų nepriklausomą Lietuvos valstybę.

7.

Mokykla yra tautinės dvasios židinys.

Kiekvieno lietuvių kilniausioji pareiga būti lietuvių mokyklos rėmėju.

8.

Draugija yra tautinės kultūros veiksminga talkininkė.

Lietuvis kuria ir palaiko religines, kultūrinės, jaunimo, savišalpos, profesines ir kitas lietuvių draugijas.

9.

Mūsų tėvų kovos ir aukos dėl lietuviškos knygos yra testamentinis įpareigojimas visoms Lietuvių Tautos kartoms.

Lietuvis organizuoja ir remia spausdintą lietuvišką žodį.

10.

Tautos istorija yra geriausia tautos mokytoja.

Lietuvis brangina savo tautos praeitį ir tautinius papročius.

Lietuvis stengiasi būti vertas savo protėvių, kad paliktų pagarbų pasididžiavimą savo palikuoniams.

11.

Tautinis solidarumas yra aukščiausioji tautinė dorybė.

Lietuvis ugdo tautinį solidarumą.

Visi lietuviai yra lygūs tos pačios tautos vaikai, tarp savęs broliai.

Tautinio susipratimo ir lietuvių vienybės ženklai kiekvienas lietuvis moka nuolatinį tautinio solidarumo inėša.

12.

Lietuvio tautinės spalvos: geltona — žalia — raudona.

Lietuvio tautinė šventė — Vasario 16-ji diena.

Lietuvio šūkis: "Lietuviais esame mes gimę, lietuviškai turime ir būt!"

13.

Lietuvis yra lojalus savo gyvenamajam kraštui.

Lietuvio santykius su nelietuviu nustato artimo meilė ir pagarba kiekvieno žmogaus laisvei, garbei, gyvybei, sveikatai ir turtui.

VYRIAUSIASIS LIETUVOS IŠLAISVINIMO KOMITETAS

Tremtyje, 1949 m. birželio 14 d.

Lietuviais esame mes gimę,
Lietuviais turime ir būt!

muose tuo pačiu tapdami aktyviais Br.L. Bendruomenės nariais. Bendruomenė neturi tikslo ardyti bei griauti esamų organizacijų bei joms kenkti, nes gerai žinome, kad kiekviena organizacija turi savo specifinius tikslus, pavyzdžiui: Katalikų Bendruomenė rūpinasi savo bažnyčios reikalais, Choras dainos menu, Apaštalavimo draugija, tikybiniais reikalais. Sąjunga, Kolonijos turto administravimu ir t.t. o Br. L. Bendruomenės tikslas rūpintis visais kolonijos reikalais, nes ji yra mūsų visų, todėl balsavimuose dalyvauja visi be išimties Brazilijos lietuviai, nes rinkimai atliekami laisvu ir demokratišku balsavimo būdu.

Bendruomenės svarbiausias tikslas yra išlaikyti tautinę gyvybę ir padėti atgauti Tėvynei laisvę. Šiems dideliems siekiams įvykdyti reikia mūsų visų, nes Bendruomenės kurėjai teisingai permatė: „KIEKVIENAS LIETUVIS YRA LIETUVIŠKOJI PLYTA TAČIAU, KOL LIETUVIO SU LIETUVIU NEJUNGIA LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ, TOL TOKIE LIETUVIAI TĖRA TARSİ PA LAIDŲ PLYTŲ KRŪVA, IŠ KURIOS KIEKVIENAS PRAŠALİETIS GALI JA NAUDOTIS“. Tad nebūkime ta palaida plyta, junkimės į bendrą darbą, nes mūsų visų lietuvių be išimties, tikslas ir idealas yra bendras. Lietuviais mes esame gimę, lietuviškai turime ir būt.

(Bus daugiau)

Kap. J. Čiuvinskas

KODĖL TURĖTUMĖTE NEBALSUOTI???

Visi savo tautą mylintieji lietuviai suprantame, jog mums būtinai reikalinga didelė vienybė, jei norim ir patys išlikti gerais lietuviškai ir padėti savo tautai vergijoje. Todėl yra labai sunku suprasti kaip gali atsirasti lietuvių, kurie ne tik patys nebalsuoja rinkimuose į Brazilijos Lietuvių Tarybą, bet dar atkalbinėja ir kitus lietuvius nuo balsavimo. Kodėl? Ką blogo daro Lietuvių Bendruomenė lietuvių tautos ir mūsų kolonijos reikalams? O jei nepadaro tiek gero, kiek kas iš jos norėtų, tai kaip tik rinkimai Tarybon yra gera proga praveisti geresnius, sumanesnius, veiklesnius vyrus ir moteris, ir jaunimą, kurie mūsų manymu, sugebėtų Bendruomenei geriau vadovauti.

Teneužsigauna nė vienas Brazilijos Lietuvių Sąjungos-Aliança narys, nei jos vadovybė. Bet faktas yra tas, kad ji niekada neapėmė ne tik visos Brazilijos, bet nė daugumos S. Paulo lietuvių. Ji buvo ikurta administruoti turimas mokyk-

Tešiny 10 psl. gale.

BENDRUOMENĖS RINKIMAI
iš 1 psl.

m. Kovo mėn 17 dieną. Rinkimų tvarka, Kandidatų sąrašai ir kit. bus paskelbti kituose „Mūsų Lietuvos“ numeriuose.

Yra lietuvių kurie neretai sako, o ką ta Br. L. Bendruomenė man duoda? Atsakymas labai trumpas ir aiškus: Ji duoda tiek ir to, kiek ir ką mes jai duodame. Ji yra ne kieno kito

bet mūsų visų bendruomenė. Yra garbė ir pasididžiavimas būti jos nariais. Taip pat yra visų lietuvių pareiga ją palaikyti moraliai ir materialiai. Tuomet susilauksime gražių rezultatų ir pajusime jos vaisingą veikimą mūsų kolonijoje.

Didesni darbai negalimi be finansinių išteklių. Bendruomenė nenori nei vieno apsinkinti materialiai, todėl nario mokesnis yra laisva auka, sulig išgales, bet neprivalome jo pamiršti, nes jis yra mūsų visų šventa pa-

reiga. Br. L. Bendruomenė turi atlikti įvairiausias kilnius darbus, kaip šelpimą, švietimą, auklėjimą, įvairius kultūrinius parengimus, minėjimus, parodas ir kitus darbus, kurie visur ir visuomet reikalingi lėšų.

Kai kas sako, jog jie jau priklauso kokiai nors lietuvių organizacijai. Tai puiku. Bendruomenė nedraudžia niekam priklausyti bet kokiai organizacijai. Bet ji kviečia būti ir Bendruomenės nariu. Todėl visi esate kviečiami dalyvauti rinki-

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ

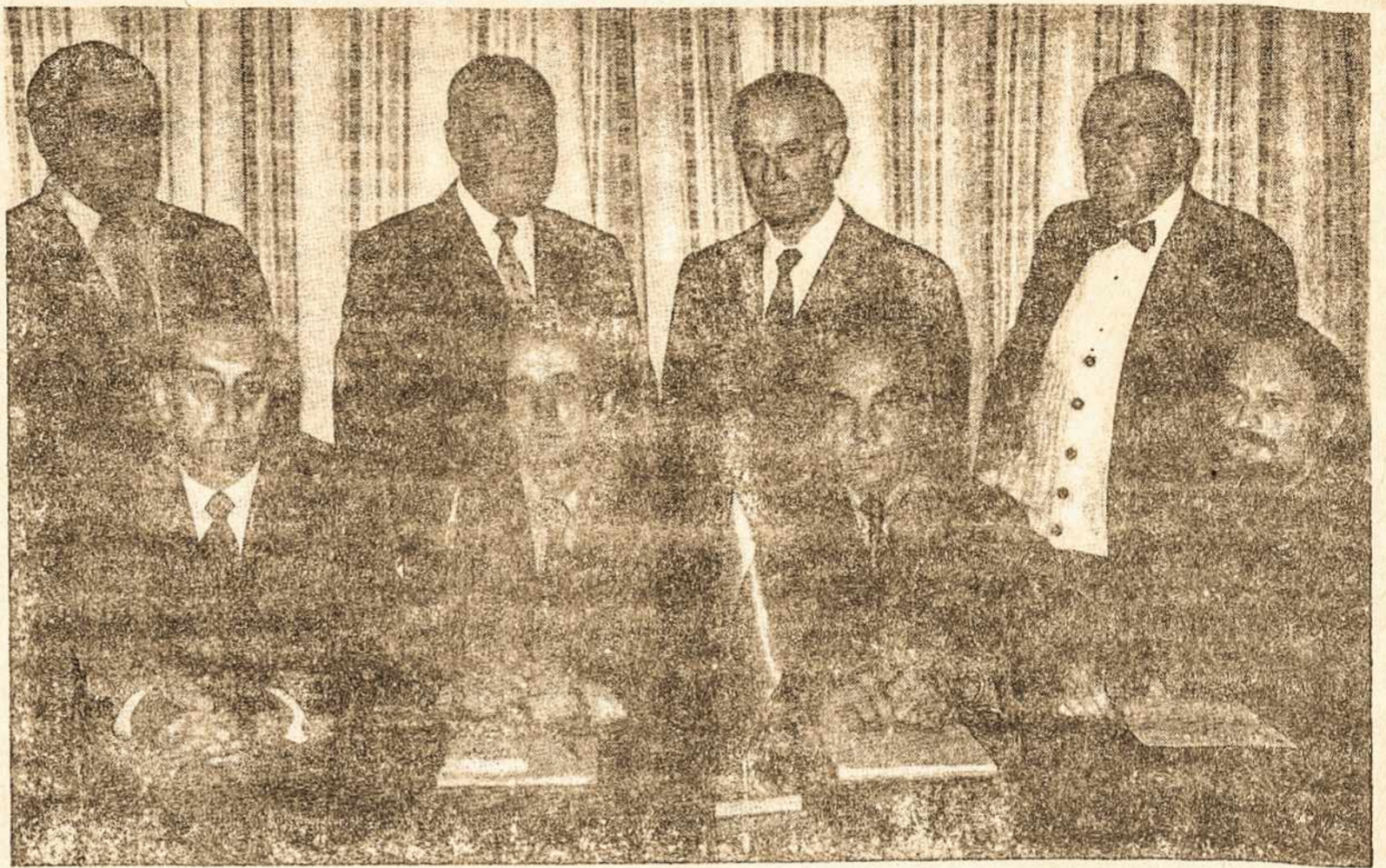
BENDRUOMENĖ

I Australiją atvažiuavę pokariniai lietuviai emigrantai rado čia veikiančią Lietuvių Sąjungą, kurios pirmininku buvo senas lietuvis Antanas Baužė. Čia gyvenančių lietuvių buvo nedaug, tačiau jie labai gražiai priėmė ir padėjo atvykusiems. A. Baužės iniciatyva ir lėšomis buvo įsteigtas ir dabartinis bendruomenės laikraštis "Mūsų Pastogė", kuris pirmosiomis imigracijomis dienomis savo tautiečiams buvo kaip tikras lietuviškas kelrodys, daug padėjęs bendram susijungimui ir bendram susižinojimui.

Lietuvių skaičiui vis didėjant ir lietuviškoms kolonijoms plečiantis, buvo pradėta ir pirmasis organizacinis paskirų šakų steigimasis. Lietuvių bendruomenės Australijoje įsisteigimas įvyko 1950 metų pabaigoje kada į Sydnejų suvažiavo atstovai iš paskirų Australijos vietovių ir tapo rinkta pirmoji Krašto valdyba, susidedanti iš J. Vaičiūčio, pirmo (mirusio Amerikoje) vicep., ir P. Butkaus, sekr. A. Ustjanausko (mirė Amerikoje), išdininko M. Bogošo (mirė Sydnejuje) ir dr. A. Mauragio.

Iki 1970 metų visą laiką Krašto valdyba buvo Sydnejuje ir per tuos metus, keičiantis pirmininkams ir valdybų nariams, buvo įsijungta į Pasaulio Lietuvių Bendruomenę, kurios buvęs pirmininkas J. J. Bačiūnas net kelis kartus buvo aplankęs Australijos lietuvius. Jis buvo išrinktas Australijos I. B-nės garbės nariu.

Iki 1970 metų atstovų suvažiavime Krašto valdyba buvo išrinkta iš Adelaidės atstovų ir jau antrąją kadenciją jie sėkmingai vadovauja visam Australijos lietuviškajam gyvenimui. Krašto valdybos pirmininku yra Vytautas Neverauskas, mokytojas, kultūrininkas, Australijos skautų vienetas pirmųjų steigėjų, vėliau ilgus metus jiems vadovavęs. Neverauskas, kartu su savo pagalbinkais valdyboje per pastaruosius kone trejus

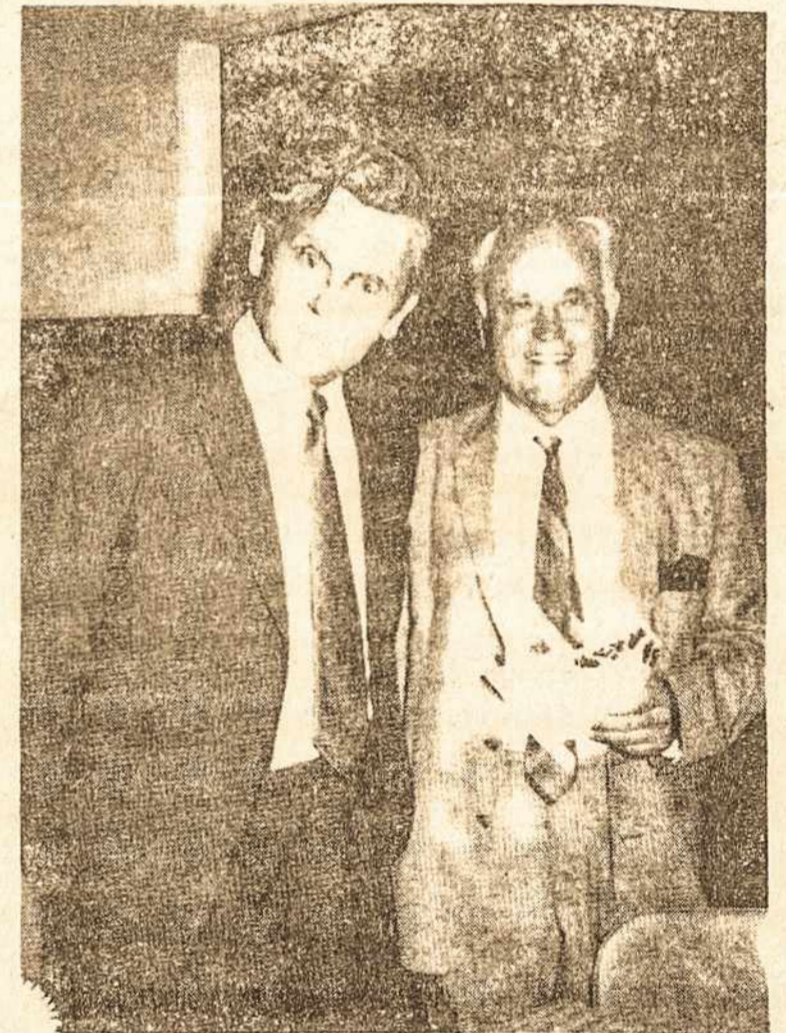

Lietuvių Namų-Adelaidės Lietuvių S-os valdyba: (iš kairės) sėdi V. Neverauskas, pirm. P. Bielskis, B. Nemeika, E. Kalibatas; stovi Č. Ostrauskas, J. Abukevičius, J. Langevičius, J. Čėsna

(Trūksta G. Rakausko) Foto A. Budrys
● Lithuanian Home in Adelaide Board members.

metus yra atlikęs didžiulį darbą visoje mūsų bendruomenėje. Jo šaltas galvojimas, taktiškumas ir rūpestingai atliekamos pareigos, sujungė vienu laiku šiek tiek paurusią bendruomenę ir reikia tikėtis, kad ateityje buvusios iki šiol negerovės bus visiškai pašalintos, ir Australijos lietuvių bendruomenės gyvenimas sužydės taip, kaip ir anksčiau puikiai žydėjo.

Australijos Lietuvių B-nės laikraščio "Musų Pastogės" ilgametis administratorius B. Stasionis, kairėj, ir dabartinis laikraščio redaktorius dr. A. Mauragis, susitikę Sydnejuje, baliaus metu.
● B. Stasionis, former manager of Lithuanian publication "Our Haven" and present editor Dr. A. Mauragis, Sydney.

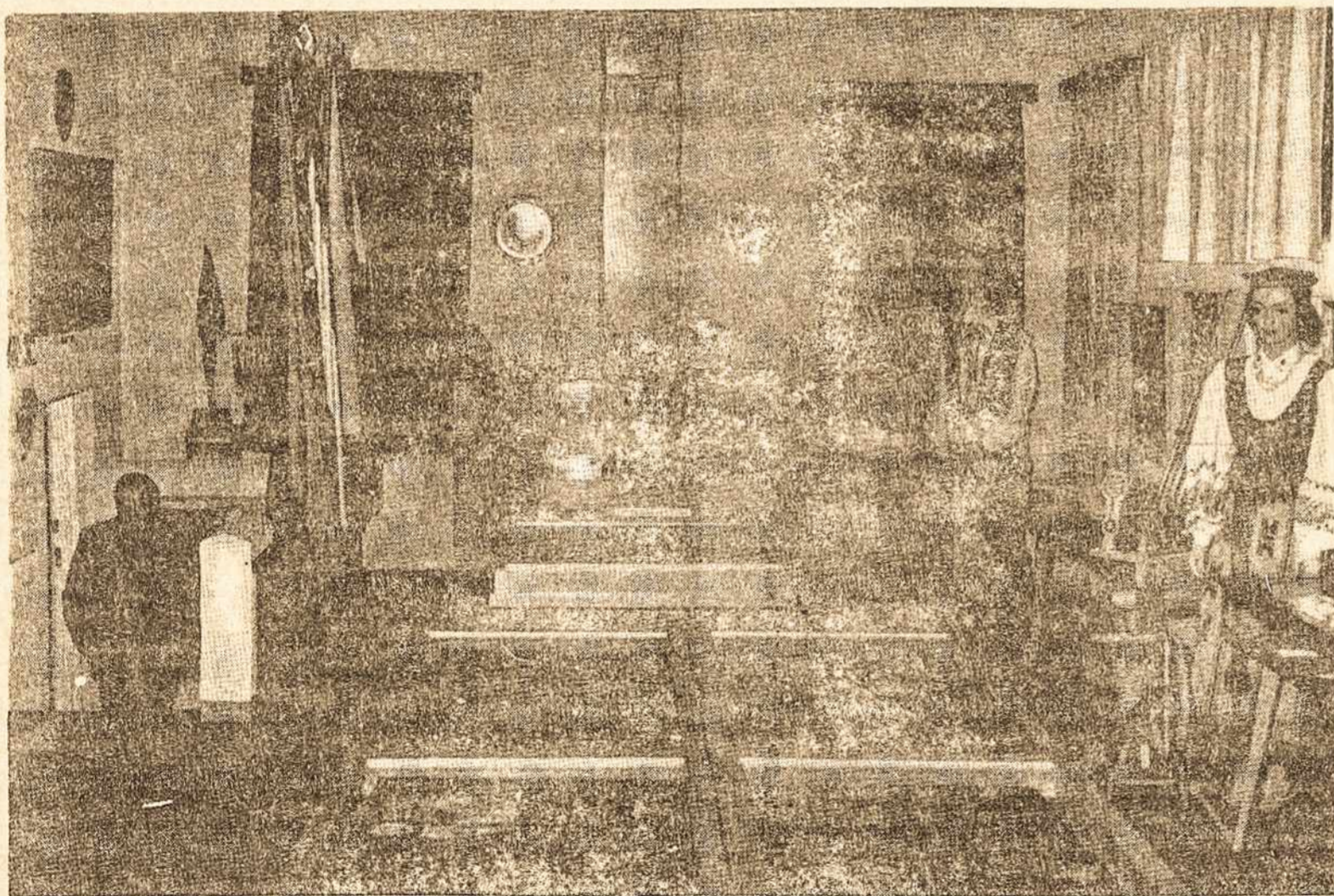
ADELAIDĖS LIET. MUZIEJUS - ARCHYVAS

Muzieju Archyvą ikūrė J. K. Vanagas, oficialiai atidarė P. L. B-nės pirm. J. J. Bačiūnas 1967 m. sausio 28 d. Muziejaus vedėjas yra Jonas Pyragius. Muziejuje yra tūkstančiai eksponatų, tarp kurių Lietuvos valst. vėliavos, herbai, karių uniformos ir ženklai, medaliai, ordinarai, užmojimo ženklai, lietuviškų pinigų ir pašto ženklų komplektai, taut. drabužiai ir taut. lobis, adiniai, juostos, gintai, išdirbiniai, žymiai ir lietuvių dailininkų Australijoje kuriamieji, visa Australijoje lietuvių periodika, išleistos knygos, straipsnių tipė australų laikraščiuose, programos, organizacijų veiklos albumai, filmos, Lietuvių Enciklopedija ir daugybė kitų dalykų.

Muziejus ne tik yra mėgiamas ir saugomas komas lietuvių svečių, bet vis daugiau populiarėja ir australų tarpe.

Foto A. Budrys

● Adelaide's Museum and Historical Archive of Lithuanistics.

LIETUVIŲ DIENOS, 1973, RUGSĖJIS

Šiais metais Vokietijoje įvykusioje pabaltiečių konferencijoje estas A. Kueng pranešė įvairių žinių apie išeivijos estus. Švedijoje estų esama apie 20.000, jie yra antra didumo tautinė kitataučių grupė po suomių. Sostinėje Stockholme ir

kitame mieste yra trys estų pradžios mokyklos, kitur yra papildomų mokyklų, kurios visos remiamos Švedijos valdžios. Šiuo rės Amerikoje yra estų: 18.000 JAV-se, Toronte 10.000, - kitur Kanadoje dar 5.000. Čia labai svarbus yra „miško univer-

sitetas" (Metsaulikool) stovyklavietėje, kur kalbama tik estiškai ir pravedama gili kultūrinė programa.

1971 metais Australijoje buvo 8.764 lietuviai, priėmė Australijos pilietybę, ir dar 771 ne-

priemusiųjų. Salia šių, yra dar Australijoje gimę lietuviai;

Vokiečių-lietuvių Literatūrinė draugija, anksčiau veikusi Tilžėje, dabar gyvuoja Vakarų Vokietijoje, ir yra išleidusi įvairių lietuvių literatūros vertimų.

JAVNYSTĖS AIDAS

Socialinė globa Melbourne

Dabartinės civilizacija yra sukūrusi valstybinę socialinę globą. Ja naudojasi įvairių kategorijų žmonės: pensininkai, T. B., psichiniai ir kiti ligonys, invalidai, pamestinukai, netekėjusios motinos ir kt. Jie gauna fizinę ir labai retais atvejais moralinę paramą. Dažnai atsiranda reikalas teikti individualinę globą. Tokia pagalba gali būti teikiama profesionalų arba savanoriškai veikiančių vienetų.

Pastarajai grupei priklauso Melbourne Socialinės Globos Moterų Draugija. Jos narės nepaliaujamu darbu telkia lėšas, tiesia ranką varge esančiam tautiečiui jau ištiesus dvidešimtį metų.

Draugijos narės dirba šūkiu: "Mylėk savo artimą taip, kad tas jo nekankintų!"

Draugijos narės lanko ligonius, teikdamos jiems lietuviškos nuotaikos, parūpindamos sveikatai reikalingus aparatus, mažamečiams šeimos nariams surasdamos globėją, teikdamos paguodos vienišiemis invalidams.

Draugija neklasifikuoja žmonių, steigiasi pagelbėti kiekvienam į vargą patekusiam lietuviui.

Melbourno moterų šilta, raminanti, dalinanti ranka pasiekia Vokietiją, Suvalkų trikampį ir dar toliau. Šioje srityje veiklą koordinuoja su Amerikos lietuvių Balfu.

Iš kur gaunama lėšų? Tai nelengvas darbas. Mugėmis, baliais, bufetais, loterijomis, vestuvių pokyliais ir kitais įmanomais būdais renkamos lėšos per 20 metų yra pasiekusios 25.000 dolerių sumos. Viskas nuėjo šalpai ir dalinai prisidedant prie Lietuvių Namų pirkimo, inventoriaus įsigijimo, remiant skautus, studentus, sportininkus, lietuvišką biblioteką, spaudą, Parapijos Namus, Vasario 16 gimnaziją, Vaižgantiškai tarant, draugijos narės šaukiamos: "Mykoliuk, šen, Mykoliuk, ten!", nors kartais narėms net kvapo pritrūksta...

Draugijos veikla įvertinta 20 metų veiklos švente.

Draugijos veikla naudojami ir australiškasis Socialinės Globos Departamentas, patikėjęs jos valdybai rūpintis ligonių turtu, ir reikalui esant, juo disponuoti.

D. Simankevičienė

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO SĄJUNGOS SKYRIUS ADELAIDĖJE

Veikdami pagal II Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso nurodymus, Australijon grįžę Adelaidės atstovai apsiėmė įsteigti Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos vienetą. Sušauktas bendras Adelaidės jaunimo susirinkimas š. m. vasario mėnesį, į kurį atsilankė daug organizuoto ir neorganizuoto jaunimo. Susirinkimą pravedė Lydija Pocienė, A. B. Krašto valdybos narė jaunimo reikalams. Po pranešimo ir diskusijų nutarta steigti skyrius, išrinkta valdyba, į kurią įėjo:

pirm. — dr. Antanas V. Stepanas, vicepirm. — Linas Varnas, protok. sekr. — Valdonė Mikeliūnaitė, sekr. užsienio reik. — Rasa Kubiliūtė, sekr. Australijos reik. — Jonas Mockūnas, išd. — Milda Staugaitė, nariai informacijų reikalams: Rūta Bielskytė, Kęstutis Kuncaitis, Arūnas Reivytiš ir Algis Straukas.

Išrinktoji valdyba entuziastingai imasi projektų ir darbų vykdymo. Tikimės, kad entuziazmas neišblės, jėgos neišseks. (Kazys)

PLJS skyrius Adelaidėje labai veiklus. Nuotraukoje scena iš suruošto vakaro: "Poezija, daina ir žvakių šviesa". Stovi iš kairės: R. Staugaitė, R. Kalikaitė, L. Lupinskaitė, A. Stepanienė, L. Ruzinskaitė ir V. Mikeliūnaitė. Sėdi iš kairės: R. Kubiliūtė, dr. A. Stepanas, A. Stankevičiūtė. Foto A. Budrys

● Stage production at an evening affair presented by the active Adelaide chapter of the World Lithuanian Youth Association.

Sydnejaus P. L. Jaunimo Kongreso komitetas labai sėkmingai išleides savo atstovus į kongresą. Iš kairės: L. Apinytė, B. Aleknaitė, dr. K. Bagdonavičius, U. Kazokaitė, V. Vasaris, J. Reisgytė, pidmininkė, K. Matulis, A. Laukaitis ir V. Bitinaitė.

● Committee of Sydney that had launched off delegates to the World Lithuanian Youth Congress in Chicago, 1972.

Mūsų Lietuva mažiesiems

Pasibaigė atostogos

SVARBU!

DIENOS TEMA

ATOSTOGOS
PRASIDEDA
RYTOJ

SUDIEV
SANTOS
SUDIEV
MARIOJ

LAIKAS KELTI,
O TAIP GRAŽIAI
MIEGA...

Tėvų problemos...

2
+2

Pirma diena
MOKYKLOJE

PANELE MOKYTOTA
AŠ UŽMIRŠAU

ir vaiku...

Kaip? RAŠYTI?

MUSŪ LIETŪVA
MUSŪ LIETUVA
MŪSU, LIETUVA

LABAS RITAS
LABAS RYTAS
LAVAS HITAS

VAKAR
VACAR
BAKAR

KOKS JO AMATAS?

Dival-hinkas

autanas
PARVĖDA-JAS

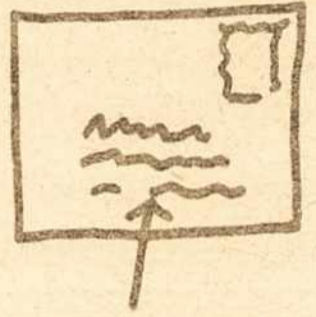
2 NINTI -
I VAISKAS

— SIKNINIKAS
DININKAS, PARDAVEJAS,
VAKAR, AMATAS, VAL-
LIETUVA, LABAS RYTAS,
KAIP RAŠYTI: MŪSŪ

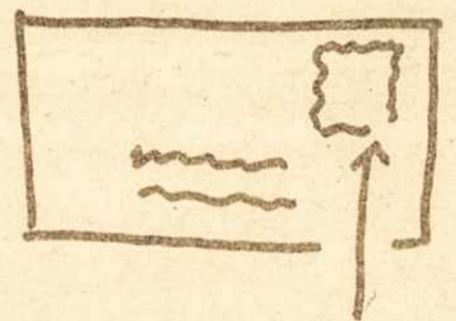
Žodynas GAVAU LAIŠKA

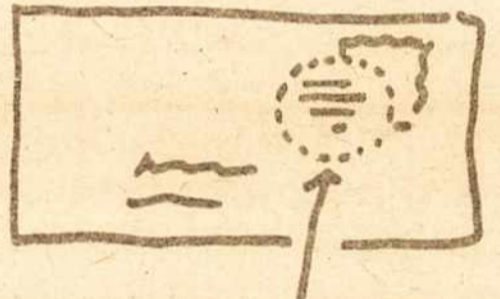
VOKAS

ADRESAS

PAŠTO
ŽENKLAS

ANTSPAUDAS

Laiško kelias
į paštą.

IRUTĖ ir KESTUTIS

D. BASTYS

PAMOKOS...
REIKIA MOKYTIS

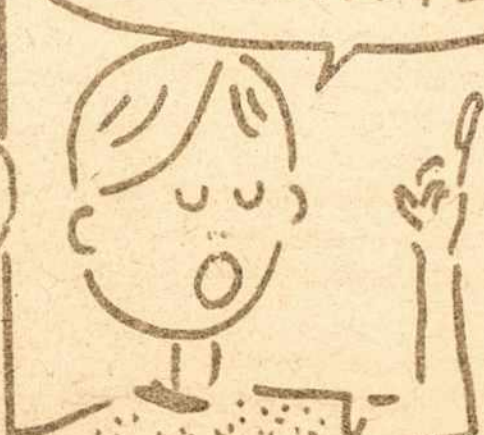

BE TELEVIZIJOS

Liūdna

BŪSIU RIMTAS
MOKINYS

vocis acredi-
tam nisso?

Literatūra · Dailė · Mokslo

Ant išeivijos vieškelio palikta lyra

Poeto Fausto Kiršos pomirtinio "Palikimo" puslapius sklaidant

PR. VISVYDAS

Faustas Kirša, PALIKIMAS. Po mirties likusių raštų knyga. Bostonas, 1972. Parengė Stasys Santvaras. Išleido Lietuvių Enciklopedijos leidykla. Viršelį ir skyrių pavadinimus piešė Paulius Jurkus. Leidinys 318 psl., kainą \$6.00, gaunamas ir "Drauge".

Savo 70-ties metų minėjimo proga Faustas Kirša tarė žodį Lietuvos garbei. Jis kvietė klausytojus gaivalinga kultūra spiritis prieš laikmečio smūgius. Cituodamas vokiečių filosofą F. Schellingą, idealizmo atstovą, jis nurodė ir savo poezijos prasmę — būti tuo pačiu laiku girtam ir blaiviam. Ne kūniškai, o dvasiškai. Atseit, nuolat skrajoti idealistinėje padangėje. Tokiu poetu jis ir liko per visą savo gyvenimą.

Po trejų metų F. Kirša mirė (1964. I. 5). Palaidotas Bostono Forest Hills kapinėse. Ant jo paminklo iškalti jo paties žodžiai:

Aš liudiju keliaujančią per žmones
Kūrybos aistrą, laimę ir Golgotą.

Jo dvasinė kelionė dar nepasibaigė. Jis nepaliko jokio apčiuopiamo medžiaginio turto. Tik vieną valizą. Poeto draugai Genė ir dr. Bronius Mickevičiai šią mantą nuvežė kitam poetui Stasiui Santvarui. Valizoje buvo surastas Kiršos kūrybinis palikimas:

"1) Gana stambus pluoštas periodikoj spausdintų ir dar niekad nespausdintų eilėraščių, pluoštelis eiliuotų dedikacijų, nemenkas kiekis neišbaigtų eilėraščių, 2) III ir IV knyga satyrinės poemos Pelenai, 3) poemėlė Pabėgėliai, 4) Jurgio Baltrušaičio rusų kalba rašyto poezijos rinkinio Lelija ir piau tuvas liet. kalba, 5) Maironio poemos Z nad Biruty vertimas į liet. kalbą, 6) Užrašai".

Tokį sąrašą Paaiškinimuose duoda leidinio sudarytojas St. Santvaras, kuriam ir teko visas nelengvas eilėraščių išsifra-

mo, sutvarkymo ir paruošimo spėdai darbas.

"Palikime" randame apie 60 puslapių anksčiau rinkiniuose nepasirodžiusių Kiršos eilėraščių, parašytų įvairia tematika, įvairia forma, daugiausia klasiškiniu posmu, su dominuojančiais rimais. Retą Kiršos eilėraščių galima pamilti iš karto. Tokie išsireiškimai, kaip "apvaldytuos sukuriuos / neraliuotas suraliuos", kartais pribloškia skaitytoją, pripratusį prie švelnesnio žodžių sudėstymo. Kurdamas frazes, Kirša eksperimentuoja. Jis siekia ne tiek melodingo minties išsakymo, kiek "profinės jėgos, plieninio žodžio granite, naujos padangėje žaros". Tai simbolizmas, sustiprintas idealistiniu beatodairiškumu. Poetas dažnai forsuoja posmą. Skulptoriškai daužo eilėraščio akmenį, pamažu

iškaldamas minties bruožus. Pro duikių ir atskalų sluoksnių kartais pamatai ir patrauklių pavidaļa. Taip ir girdi atkaklaus akmenškaldžio vyrišką balsą:

Kai įkvėpimo smūgiai
Žaizdas aplinkui sėja.
Daugiau nei žemės ūgiui
Prasmė ištrykšta ir idėja. (18)

Kirša yra baltrušaitiškos linijos simbolistas, linkstąs į orią, judrią didaktiką, į buities bei gyvenimo aiškinimą, į glaudų minties išsakymą. Minties pajėgumu itin išsiskiria: "Kasryt kelius", "Laiko šypsena", "Gimimas", "Aš nubudau", "Aptemimo valanda", "Ir Tau". Yra dar keli eilėraščiai. Čia kartkartėmis įsminga giliapasmės metaforos: "Ant mano lūpų ir akių / užkrito Viešpaties ugnis", "Ir abejonės prieš minties prišalo", "Mano tra-

pią dieną vandenynas, nešė", "Skarotas gėdulas ant žuolių užkrito". Tai skambūs vaizdai, savo simboliu plazdėjimu pasiekia dvasios viršūnes.

Gan įdomi ir nebaigtų eilėraščių atranka. Viso apie 50 fragmentų, tarp kurių pasitaiko geros poezijos. Vietomis tie "nebaigtieji" nuskamba puikiai nu-
glūdintomis sentencijomis:

Kad aš mokėčiau pasiguosti
Ir žodžius žvaigždėmis sagstyti —
Nuplaukčiau į ramybės uostą
Ir midų gerčiau pas Kastyti. (85)

Gamtos grožiui ir meilei skirti "Aidų aidų aidai", sudaryti iš 41 gabalų. Čia Kirša kai kur toks jau grakštus ir dainingas. Norisi kartoti kad ir šiuos eilėraščius: "Daina", "Rankų dovana", "Tylėk", "Oj, mergele, audėjėle", "Gersim". "Mergelės skundas" ir dar kelis. Tai realus lobis muzikams, ieškantiems gyvų, paprastų tekstų dainoms. Negaliu susilaikyti nepaminėjęs įtaigios eilutės: "Neskaldyk žodžiais tylumos". Primena akmeistų manierą.

Draugiškas mostas atsiskleidžia Dedikacijose. Net po dvi savo bendrakeleiviams St. Santvarui ir B. Brazdžionini. Kirša pro tarpiais moka šiltai pabrėžti savo bičiulių ypatingiausius bruožus.

III ir IV Pelenų knygos, nežiūrint visokių neatrūšamų mazgų bei nelygumų, lieka vertingu "Palikimo" indėliu. Aptarti šias giesmes galima tik atskira studija. Didaktinė Kiršos satyra ir forminė disciplina turi ir gerų, ir blogų pusių. Visumos momentumą doko rimų tironija. Poetas kai kur tiesiog prokrustiškai "perkuria" frazę ar žodį, norėdamas tiksliai suformuoti savo kupletą. Kirša yra silpnas ir tada, kai, priekaištaudamas žmo-giškajai komedijai, apkrauna posmą išmoningomis, kampuotomis, kartais kraupiomis frazėmis. Jo idealistinė "gyvenžiūra", su dabarties blogybių paviršutinišku paplakimu ir praeities prakilniu pašlovinimu nepasižvimi

M. B. STANKŪNIENĖ

GELES

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

ISPŪDŽIAI IŠ SIBIRO

Stefanija Rūkienė

Žaloji karvytė ir pasakos

Vaikai pasakoja, kad dažnai kolchozo kerdžius pameta šią karvytę. Ji nemėgsta ganytis bendroje bandoje, nepripažįsta kolektyvinio gyvenimo, dažnai atsiskiria nuo visų ir pabėga į taigą. Kaime ją praminė „odinaličnik“.

Už trijų dienų ta karvytė maurodama vėl atėjo pas mus. Mes ją pasimelžėme ir džiau-gėmės nesitikėtu maisto priedeliu. Pieną visi išsidalydavome ir sriubą užsibaltindavome.

Tame kulistane su vaikais išdirbau dvi savaites. Geroji karvytė pas mus lankydavosi kas antrą ar trečią dieną ir atnešdavo mums pieno. Ravėjimui baigiantis karvytę pastebėjo brigadininkas, pranešė kerdžiui, kuris raitas atjojo ieškoti pabėgėlės ir suradęs nusiva-

ré atgal prie bandos.

Ramiai man prabėgo laikas kulistane. Gera buvo, nes ausys pailsėjo nuo šlykščių prižiūrėtojų keiksmų. Taigos ošimas mus ramino ir liūliavo tyliaisiais vakarais, žiogų armijos savo smuikeliais grojo vasaros uvertiuras, o varlių kurkimas nešė mus Morfijaus pasakų šalim. Šis kraštas – tai tikra varlių karalija.

Gera čia buvo, nes aš ilgėjausi prarastos laisvės, vaikai norėjo laisvės žaisti, siausti ir paišdykauti, ir mes visi čia jautėmės lyg ir pamiršę kolchozinio gyvenimo rutiną.

Žaląją karvytę miniu kaip gerąją pasakų laumę, kuri apsilankė pas mus, vargelį vargstančius, ir atnešė vaikams skanaus pienuko. Daug jiems sekiau pasakų apie gerasias ir piktasias laumes, apie vargdienius ir našlaitėlius vaikučius. Labai jiems patiko pasaka apie Jonelį ir Elenutę, kuriuos pikta ragana uždariusi kalino. Tik tada negalėjau jiems pasakyti, kad toji baurioji ragana – komunistų partija, kuri ir jų kūdikystę apkartino, nuskurdino, badu išmarino senelius ir mus

visai nekaltus įkalino dvidešimt penkeriems metams. Pergyveno vaikai su pasakų veikėjais visas nelaimes, troško jiems laisvės ir norėjo, kad jiems pasisektų pabėgti iš raganos vergijos.

Deja, apie savo vergiją jie dar nesuprato ir nieko neišmanė. Aš jiems priminti apie jų nedalią ir ką nors daugiau pasakyti negalėjau, nors papasakojau jiems apie savo paliktą dukrytę Nijolę. Pasakiau jiems, kad ji turėjo minkštą lovytę ir jai nereikėjo gulėti ant kietų narų ar grindų; kad ji turėjo daug žaisliukų ir vaikiškų drabužėlių. Jie klausėsi akutes išplėtę, lingavo savo apšepusiomis galvutėmis ir sakė:

– Tai Mergytei buvo labai gera gyventi.

Pas mus vasario mėnuo dar tebėra šilta vasara. Lietuvoje – žiemos galas. Gali ir gerokai atšalti, bet ir vėl atšalti. Labai gražai tuos vasario svyravimus piešia poetas Jonas Minelga:

VASARIUI

Sveiks, vasari, jau atkopes!
Gėrėm pienuką, krintom ropes
Ir vis barėm pikta sausi,
Kol nustojo gnybt į ausi.

Vakar lipdėm sniego seni,
Neatspėsi kas jį peni!
Ak, tas vėjas. Šerkšnų krečia,
O sutikom jį kaip svečia.

Spruk už durų, — sužinosi,
Ko Vytukas trina nosį,
Kai sužvilga ledo bokštai...
Žinom, žinom, — šalčio pokštai!

Ei, vasari, žilaūsi,
Šimtą metų čia nebūsi!
Virš kukuliai, čirkš koptuvės,
Tai bus linksmos išleistuvės!

Ant išėivijos vieškelio paliktoji lyra

Iš 7 psl.

elegancija. Jis kažkaip neįtikina dabarties skaitytojo. Ironiškai Pelenų" tekstą galima būtų pakritikuoti paties Kiršos Post Scriptum žodžiais:

Čia daug kur vaizdui perkast
reikalingas raktas:
Ne aš čia kaltas, kaltas viešpatnas
Abstraktas. (198)

Vis dėlto Kiršos satyrinis dovis, kaip literatūros faktas, o ypač kaip nuoširdus, patriarchališkas tūžmas prieš žmonijos moralinį nuopoli, išliks ir bus nagrinėjamas ateities raštuose.

Palyginti originali yra Pabėgėlių poema, prieš keliolika metų spausdinta J. Tysliavos redaguotoj "Vienybėj". Ir čia satyra dominuoja. Bet daug šmaikštesnė. Parodoma, kaip nuo bolševikinio pragaro bėgo ne tik eiliniai žmonės, bet ir mūsų literatūros herojai: Vydūno Sau-žmogus, Krėvės šarūnas, Skerdžius, Maironio Rainys, Dovydeno broliai Domeikos, Binkio Tamošius Bekepuris, Vienuolio Veronika ir t. t.

Bene pačią įdomiausią knygos dalį sudaro F. Kiršos Užrašai, parašyti 1949-1963 metais. Minties, vaizdo, ar skaitomo teksto įkvėptas, Kirša skubėdamas juos rašė "ant mažų ir didesnių bloknoto lapelių, ant šiaip rankosna patekusios popierinės skiautelės, ant nudrėkštų kalendoriaus lapukų, net ant vyniojamo popieriaus atplėšų..." St. Santvaras įdėjo 242 gabalus. Jie pasižymi erudicija, aforistiniu lankstumu, o taip pat kontraversiniu konkretumu. Juose apmąstoma mūsų kultūra, poetui artimi asmenys, visuomenė, tautos likimas. Čia

poetas atskleidžia ir savo kūrybos proceso paslaptis ir asmeninius polinkius. Jis yra tiesus, atviras, kandus. Užrašus išsifruodamas, Santvaras įdėjo daug darbo. Tai reikšminga medžiaga Kiršos asmenybei suprasti. Žinoma, dėl pasitaikančio sarkazmo, ne viską galima buvo šiuo metu skelbti. Taip apgailestaudamas, samprotauja St. Santvaras. Norisi paklausti: O kas tą "nepatogią" medžiagą vėliau atspausdins? Ar dėl kelių asmenų rūstybės vertėjo išjungti poeto atviresnį sakinį? Juk J. Aisčio "Milfordo elegijose" yra net kelios statinės kontraversinio parako. Niekas dėl to J. Aisčio ramybės nesudrumstė, nes poeto dvasiniai šarvai yra nepramušami.

Ilustracijose parodoma F. Kiršos plati visuomeninė veikla, jo draugai, bičiuliai, jo mylimų skautų būrys, gimtojo krašto Zarasų vaizdelis, rankraščių pavyzdžiai. Net keli dailininkai yra piešę Kiršos portretą: K. Sklerius, A. Varnas, V. Vizgirda, V. K. Jonynas. Kilniame veide išryškėja tai į tolimas įsmeigtas žvilgsnis, tai dvasinė valia, principingumas, tai minties ramybė, tai susikaupimas ties knyga. Pasigendame bent kelių nuotraukų iš kasdienybės, kurioje poetas būtų pavaizduotas be išėiginės laikysenos.

"Palikimo" išleidimu prieš išėiviją pakibo aktualus klausimas — ar ateityje visi rašytojų-poetų pomirtiniai raštai bus leidžiami tik kelių labai artimų asmenų rūpesčiu? Draugas

FAUSTAS KIRŠA

Ištraukos iš

"Pabėgėlių"

XIV

Jau koks bebūtų tas Vasaris —
Iš Lietuvos, kaip zuikis, neria,
Net spindi dviračio virbai.
Dantų nežūri bolševikai,
Į Volgą išveža ir pliką,
Tuo darbu džiaugiasi labai.
Svajojo Putino Vasaris,
Kaip moterims ant kaklo karias,
Nors ašaroja su kitais;
Apleisdams Lietuvą tėvynę,
Jis daužė kumščiu į krūtinę,
Kad jis dar tvirtesniu ateis.
Dabar tolyn nuo tų gandy,
Nuo šuvių ir nuo priešų pinklių!
Kaip lydeka, praplėšus tinklą,
Jis laisvės meldžiasi vardu.
Bet čia likimas jį apvylė —
Danguj granatos pasipylė,
Skeveldros krito ant galvų.
Ir vienas švino gabalėlis
Staiga jam smilkinį praskėlė,
Vasaris mirė tarp savų.
Ir matėsi ant balto veido,
Kad Dievas nuodėmes atleido.

XXIII

Ir aš pabėgau iš tėvynės
Su širdimi ir lazdele.
Neteko turtu kraut, po plynių,
Neteko sirgti ta dalia —
Ne tas, ne tas likimą lemia...
O liepos mėnuo toks gražus:
Sodybas, sodus ir daržus
Paklojo tau, kaip mirazus,
Kad tu labiau mylėtum žemę,
Kur jaunas augai putiniais,
Skraidei svajonių gulbiniais...
Ir visa tai niekais nuels?...
Nūn mano plaukus vėjas taršo,
O tankai veržiasi kaip veršiai,
Grumoja mirtimi, kerštu.
Aš niekam pykčio neturėjan,
Gimiau ir vaikštau su idėjom
Ko nori jie? Ko nori tu?
Verpetai taršė mano plaukus,
Bet aš vagas variu per lauką —
Ir sklido giesmės iš širdies.
Visokie mokė piligrimai,
Kai sėjau pelenus arimuos,
Kai švietė maldos ant akmens.
Ir kas iš to? — turian nekarta.
Ir nežinau, kentėt ar verta
Dėl palaidos kitų širdies,
Dėl draugo primerktos akies.

OPTIMISTIŠKAS ALFONSO D' PETRAIČIO ŽODIS VASARIO 16-OS MINĖJIME

Susirinkome paminėti Vasario 16-tą dieną, savo nepriklausomybės atgavimo sukaktį. Bet tai tik istorinis įvykis, o tikrovė šiandien visai kita. Kieta ir žiauri tikrovė mums stovi prieš akis, kai mes kasmet linkime vieni kitiems greito nepriklausomybės atstatymo. Jau tas faktas, kad valstybė tebėra okupuota, mus nuteikia pesimistiškai ir ima išblukti tikrovė.

Prieš kokią septynetą ar daugiau metų, išsikalbėjau su vienu lietuvių veikėju apie lietuvių išlaikymo galimybes, apie mūsų kolonijos ateitį. Jis gana liūdnamai pasakė:

– Žinai ką, mielas, jeigu čia dar kas išliks kokis penketą šešetą metų tai bus labai daug. Nėra reikalo daryti didelius planus, nes nebebus kam juos įgyvendinti.

Taigi, šiandien jau čia nieko neturėtų būti likę, jeigu toji pranašystė būtų išsipildžiusi. Nežiūrint pranašysčių, nežiūrint kad Lietuva tebėra nelaisva, faktai pasirodo visai kitoki.

Dažnai mes esame radikalūs. Jeigu neišeina 100 proc. taip, kaip, galvojame, tai visa kita niekai. Jeigu karas dar ir nepasibaigė, bet tai nereikia, kad buvo pralaimėtos visos kovos. Lygiai dar nereikia, kad priešas tars paskutini žodi, ar smogs paskutinį smūgį. Užtai prabėgom pažūrėkime kokią tikrovę gyvena lietuviai tėviškėje, užsienyje, o ypač čia Brazilijoje. Štai kaip faktai iš paskutinių metų.

Brazilijoje

Pesimistiškai žiūrint, jau būtų atėjęs laikas, kad čia niekas nė žodžio lietuviškai nekalbėtų. Dalis senosios kartos jau išmirė, kiti apseno, vaikai nutolo. Faktai rodo, kad taip blogai nėra. Netik kad mūsų vaikai dar laikosi savo tėvų kalbos ir papročių, bet jau trečioji karta, niekada Lietuvos nemačiusi, rašo, piešia, kuria kūrinėlius liudies temomis. Tiesa, gal netiek daug jų yra, kiek mes norėtume matyti. Gal tie skaičiai nėra pagal mūsų planus, bet jie yra faktai. Mūsų chorai, tai padidėja, tai sumažėja, bet tebėra. Krinta vadas, jo vietoje atsiranda kitas. Išsina choristas, vėl atsiranda naujas. Jeigu choro išreikalavimai, kas liečia balsą, sunkiau patenkinami, tai jaunųjų balsų čia sunkiau rasti. Bet jų yra. Per kiek jau metų chorai išsilaukė ir dar išsilaukys?

Jaunoji karta čia sudaro 34 procentus.

Lietuvių parapijos nežiūrint visų sunkumų (reikia aptarnauti ir vietinę publiką, dvasiškijos trūkumas), vistiek išsilaiko. Prie parapijų buriasi visa eilė draugijų. Reikšminga parapijiečių pagalba dvasiškijai.

Šokių grupės išimtinai antros ar trečios kartos lietuvių vaikų vaikai. Senimo jų tarpe nėra, 100 proc. jaunimas, net ir vadai jauni. Per paskutinius metus viešai pasirodė 129 kartus lietuviams ir nelietuviams.

Mūsų spauda jeigu iki tam tikros datos buvo beveik išimtinai senosios kartos rankose, šiandien matome visą eilę jaunųjų pavardžių. Gal jie dar nėra tiek pajėgūs, kiek profesionalai iš Lietuvos, bet niekur stebuklų nėra, medis per dieną neužauga. Faktas, kad pesimistiškai žiūrint, šiandien išvis neturėtų būti jokio laikraščio tarp lietuvių, o jų yra pilna visame pasaulyje, net slaptos spaudos Lietuvoje. Gal su tuo surišta ir pati sunkiausia sritis tai rašytas žodis. Nežiūrint visų pramatymų, São Paulo lietuvių tarpe atsirado net literatūros būrelis, kurio nariai ne tik skaito kity raštus, bet ir patys rašo. Ir tai ne vien senieji emigrantai jų tarpe 50 proc. vidurinio amžiaus ir jaunimo.

Universitetą baigę susibūrė į Akademikus. Čia jaunieji gali jeiti tik maždaug 21 metų amžiaus. Bet jų tarpe jau turime universitetų profesūras. Ir tai ne kokie seneliai, o didesnė pusė užsienyje baigę aukštuosius mokslus. Jų darbo planai siekia toli: knygu leidimas, portugalų lietuvių kalbų žodynas, apie Brazilijos lietuvių žinynas ir kitas. Jie kaip grupė atsirado prieš porą metų. Dauguma jaunųjų akademikų Lietuvos nematė. Jie ateityje bus nepaprastai svarbus elementas. Beveik čia nėra žmogaus šioje salėje, kurs nepažintų kokio lietuviuko lankančio Universitetą. Dauguma jų jau užima svarbias vietas mūsų organizacijų valdyme, taigi lemiamas veiksnys ateičiai.

Ko mažiausia buvo galima tikėtis, tai lietuviško teatro mėgėjų. Visi sakome, kad senieji, kurie taip gerai kalbėjo lietuviškai, jau išmirė, o vaikai nė žodžio. Tai kaip išaiškinti paskutinę naujieną, Zelinos teatro mėgėjų grupės atsiradimą? Jos narių gera dalis ne kokie seneliai barzdočiai. Jūs geriau žinote ir juos pažistate. Bus daugiau

OS LITUANOS NO DECURSO DOS SÉCULOS PASSADOS E HOJE EM DIA

Palavra do Sr. João Šermukšnis na comemoração de 16 de fevereiro.

Sras. e Srs.

As minhas primeiras palavras são de agradecimento aos componentes da Comissão organizadora, por terem me proporcionado a honra e satisfação de um pronunciamento nesta solenidade.

16 de fevereiro de 1918, data do mais alto significado para os lituanos, pois assinala a independência da república moderna da Lituânia.

16 de fevereiro de 1974, passagem de mais um aniversário do dia da independência, que hoje, aqui reunidos estamos rememorando.

Dos tempos memoráveis de Mindaugas Gediminas e Vytautas, a nação simbolizada pelo escudo do „Cavaleiro Branco”, com a sua histórica e secular Vilnius, o seu Nemunas, inspirador de tantos e tantos poemas e canções, e a sua litorânea Klaipeda, até o amarelo verde e vermelho de nossos dias, como o „Lituanica” de Darius e Girenas, a inquieta Kaunas, e o martirio de Romas Kalanta, a Lituânia faz parte da história; Da mesma história que registra em seus anais, entre outros, a vida do homem das cavernas, a sabedoria do antigo Egito, a cultura da civilização grega, e o esplendor e poder do império romano. Desta mesma história, que assinala na época contemporânea, o início da era atômica e a ida do homem à lua.

E dentro deste contexto, separados por um sem numero de acontecimentos em sua história, é que chegamos à Lituânia dos dias de hoje.

Conquistada a independência, na inesquecível data de 16 de fevereiro de 1918, foi solapado o florescimento da república moderna, pelos acontecimentos da 2a. guerra mundial, sendo violada a sua integridade territorial, através de repugnantes acordos, efetuados por aqueles que, movidos pelos próprios interesses e ambições, ultrajaram o seu sagrado direito de liberdade, de vida própria, e de participação no conceito das nações, impondo-lhe, pelo primitivismo da força, a terrível e condenável condição de estado anexado, onde a subserviência é a característica principal da sobrevivência.

Dentro deste quadro atual, constituído ainda, de tantos outros aspectos, os quais, não seriam agora, objeto de apreciação, é que os lituanos de todo o mundo, estão mais uma vez, lembrando a passagem daquela, que é uma das mais importantes datas de sua história.

No Brasil, considerado pelos lituanos que aqui vivem, como sua segunda pátria, onde iniciaram uma nova etapa em suas vidas, com os seus entes queridos, e, mais precisamente aqui em São Paulo, onde a colônia se faz presente em maior numero, a passagem do dia da independência, também está sendo rememorada, por aqueles que participam deste encontro.

É claro, e perfeitamente natural que, numa ocasião como esta, o latente sentimento patriótico, se torne mais acentuado, resultando então, manifestações, nos mais variados sentidos.

As canções e danças folclóricas, as composições poéticas lembrando fatos e lugares, propiciam um quadro de nostalgia e saudade, da querida pátria distante.

Por uma própria característica da condição humana, ocorre inclusive, por que não dizer, até um sentimento de revolta, em relação à situação existente.

Passados entretanto, essas horas de convívio comunitário, somos novamente absorvidos, pela marcha laboriosa do dia a dia, que a vida quotidiana nos impõem.

Depois, em ocasiões oportunas, procedendo à uma análise dos fatos, chegamos muitas vezes, à sentir a insuficiência daquilo que foi realizado, e, cercados pelos acon-

tecimentos e pela agitação da vida moderna, tem-se, acreditamos, a triste sensação, de que a querida pátria, se encontra cada vez mais distante, apesar, de todos os esforços dispendidos, de todo o trabalho executado, principalmente, por aqueles abnegados que, com o seu entusiasmo e sua vontade, não medindo esforços, dispensaram em tantos e tantos anos, horas de convívio com os seus, mergulhando num trabalho interminável, a fim de elevarem cada vez mais, o nome de sua pátria querida, procurando assim, manter acesa a chama patriótica, em toda comunidade.

Sabemos, entretanto, por experiência já vivida, que o lamento pela lembrança dos bons tempos, por si só, não será suficiente, para perpetuar viva, a imagem da terra distante, ou para manter propósitos futuros.

Na grandeza do passado, devemos buscar tão sómente, e com certeza encontraremos, a força motriz para as realizações do futuro.

Esta lição, vamos encontrá-la, em uma das estrofes, do próprio hino lituano:

„LIETUVA TĖVYNE MŪSŲ
TU DIDVYRIŲ ŽEMĖ
IŠ PRAEITIES TAVO SŪNŪS
TE STIPRYBĖ SEMA”.

„OH LITUÂNIA PÁTRIA NOSSA
TERRA DE HERÓIS
O PASSADO QUE DÊ FÔRÇAS
PARA OS FILHOS TEUS”.

A verdade, é que as realizações fecundas, quase nunca, apresentam resultados repentinos.

Para aqueles que, já sem esperanças, lastimam não chegarem à viver, para ver a aurora de um novo dia, citaremos uma célebre passagem, vivida pelo saudoso presidente KENEDY, o qual, ordenando o início do programa espacial norte americano, disse que a conquista da lua, começaria com o primeiro passo. Dez anos após, o homem pisava em solo lunar. Ele já não vivia para assistir a realização da proeza, mas, a sua semente havia germinado, e tal façanha o havia imortalizado.

Para aqueles que, entendendo ser, perpétuo o poder da força da opressão, já não acreditam mais, na aurora de um novo dia, lembraremos um fato histórico e sua lição:

Ao entrar triunfante na Roma antiga, após suas vitórias, jamais passaria pela mente de qualquer general romano que um dia, aquele poderoso império viria a sucumbir, devorado, pelas suas próprias entranhas.

Quando falamos sobre a aurora de um novo dia, estamos falando sobre o futuro: e quando falamos sobre o futuro, via de regra, deparamos com a dúvida, a interrogação, o que é perfeitamente compreensível, uma vez que, não nos é dado o poder-de visualizá-lo.

Sabemos entretanto que só poderá ser coihido, aquilo que for plantado.

Uma pátria, uma comunidade, é como uma grande família. Para que ela floresça, de frutos e se perpetue, é necessário que seus membros vivam em completa harmonia, total união de esforços, visando sempre o interesse coletivo, a fim de ser alcançado o objetivo comum.

Mais uma vez, é no próprio hino pátrio, que vamos encontrar as palavras que nos ensinam como alcançar os objetivos almejados:

„TEGUL MEILĖ LIETUVOS
DEGA MŪSŲ ŠIRDYSE
VARDAN TOS LIETUVOS
VIENYBĖ TEŽYDI”

„O AMOR DA LITUÂNIA
QUE VIBRE EM NOSSOS CORAÇÕES
EM SEU NOME QUE FLOREÇA
A CONCÓRDIA E A UNIÃO”.

Deus abençoe a nação lituana.

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. KAZIMIERAS

Šv. Kazimiero parapijos metinė šventė bus sekmadienį, kovo 3 d. Lygiai 16 valandą iškilmingos mišios parapijos salėje. Giedos LK Bendruomenės choras. Po mišių trumpa programėlė ir vaišės. Dalyvaukim nors ta vieną sykį per metus savoje šventėje! Parapijos kunigai.

LIETUVIŲ KALBOS MOKYKLA

Kadangi pernykščių mokslo metų pradžioje mažai tebuvo mokinių tiek Moókos, tiek Zelinos mokyklose irbuvo stoka mokytojų, tai susitarta abi mokyklas sujungti į vieną.

Šiomet yra daug didesnis susidomėjimas mokytis lietuvių kalbos. Jaunimas pasiryžo rimtai mokytis, kad per jaunimo kongresą, 1975 metų galėtų su kitų kraštų atvykusiu jaunimu lietuviškai kalbėtis. Todėl, kad visiems būtų patogiau, šių mokslo metų pradžioje vėl bus lituanistikos pamokos ir šv. Kazimiero parapijos patalpose, R. Juatindiba, 20, Parque da Moóka.

Pamokos bus ir pradžios mokyklos mokiniams, ir gimnazistams ir kuriai studentams. Bus pamokų ir nieko lietuviškai nemokantiems, ir jau vidutiniškai, ir gerai kalbantiems.

Registruotis galima tuojau pat šv. Kazimiero klebonijoje, ar asmeniškai, ar telefonu 273-03-38.

Pamokos prasidės kovo 9 dieną, Valandas paskelbsim vėliau. Mokyklai vadovaus p. Alfonsas D. Petraitis ir kun. Antanas Saulaitis, S.J.

))))

V. ZELINA

JAUNIMUI STOVYKLÉLÉ IR IŠVYKA I RIO DE JANEIRO

Kada? – Vasario 22 d. 22 valandą, traukiniu.

Vasario 23 ir 24 d. stovyklėlė Fri-burge su įdomia studija: „Krikščionis ir pasilinksminimas“.

Vasario 25 ir 26 d. karnavalas Rio. Vasario 27 grįžtama S. Paulin 7 v. ryto

Registruotis iki vasario 17 dienos, bet dėl bilietų traukiniu tuojau pat skambinti kun. H. Šulcui 63-59-75.

))))

IŠVYKA „LAPÉS“ STOVYKLAU TOJAMS SU „CHURRASCO“

bus kovo 2 ir 3 dienomis Mailas-qui vietovėje. Išvažiuosim kovo 2 d. 10 v. ryto iš Zelinos Ramovės. Kaina 8 kruzeirai.

Registruotis Zelinos klebonijoje.

SVEČIAI

Iš Kanados sekmadienį, vas. 10 atskrido Onos ir Petro Šimonių duk-tė Elena su vyru Antanu Liauku ir dukrele Kristina. Žada kiek ilgiau pasisvečiuoti Brazilijoje.

))))

Pas Birutę ir Joną Bagdžius lanko-si Mikučionių šeima iš Argentinos. Pnia Leonora Mikučionienė yra šv. Cecilijos choro Buenos Airėse akompanatorė, o vyras to choro narys.

NA, IR BUVO VASARIO 16 MINĖJIMAS!

Seniai bebuvom turėję tokių jau-ku ir darnų, kultūringą Nepriklauso-mybės šventės minėjimą, kaip šie-met. Kultūringumas pasirodė jau tuo, kad prasidėjo tik su mažu pavėlavi-mu. Kultūringumas pasirodė ir abe-ju kalbėtojų kalbomis. Tiek p. Jonas Šermukšnis, tiek Bendruomenės val-dybos pirmininkas Alfonsas D. Pet-raitis buvo labai gerai, raštu, paruošę savo kalbas ir abu drauge kalbėjo tik pusę valandos. (Jų kalbos spau-dinamos šio numerio 9 puslapyje). Meninei programai liko p u s -antros valandos. Taigi visas minėjimas pasibaigė per porą valandų. O kada-ngi meninė programa irgi buvo kultū-ringai graži, tai nė nepajusta, kaip ta pora valandų prabėgo. Iš minėjimo skirstėsi žmones linksmi patenkinti.

Apie meninę programą kalbant, reikia pažymėti, kad labai darniai ir jautriai skambėjo L.K. Bendruome-nės choras, diriguojamas prityrusio maestro Viktoro Tatarūno. (Choris-tų scenoje priskaičiavau 14 mergaičių ir moterų, ir 12 vyrų-vaikų).

Nuoširdžiai skambėjo mišriojo cho-ro Malda už tėvynę, Tėvynės žemė, I Vilnių, ir sunkesnė išpildyti Dariaus ir Girėno kantata. Publikai labiausiai pa-tiko vyrų „Kur tas kelelis“ ir moterų – „Nemunėlis“. Labai retai pas mus pasi-taiko, kad publika chorui tiek plotų ir priverstų dainą pakartoti. Tai atsitiko su tom dviem dainom. Džiaugiamės ir didžiuojamės išstvermingu ir taip kultū-ringai dainuojančiu Bendruomenės cho-ru! Geros sėkmės jam šį sekmadienį Rio Rio de Janeire, kur giedos bažnyčioje ir atliks meninę Vasario 16-os minėji-mo programą.

Aa, tas mūsų šokantysis jaunimėlis! Tai mūsų puošmena ir pasidžiavi-mas! O kam reikia už jį padėkoti? Be abejo – Jonui Lukoševičiui. Jis per tre-jetą metų (kovo 10 bus lygiai 3 metai Nemunui) sugebėjo ne tik suburti to-kį gausų būrį jaunimo, bet ir taip ge-rai išlavinti. Juk tik 1971 metais pats Jonas pirmą kartą lankė taut. šokių mokytojams kursus Š. Amerikoje. Kad Nemuno šokimą labai vertina ir bрази-lai, tai liudija faktas, kad per paskuti-nius 12 mėnesių Nemunas buvo pak- viestas 29 kartus šokti įvairiose šventė-se, televizijoje, minėjimuose. O 2 TV kultūros kanalas ir dažniau parodo nu-sifilmuotus Nemuno šokius.

Šį kartą Nemunas sušoko Šustą Čigonėlę, Audėjėle, Ketvirtainį ir Aš-tuonytį. Tobulumui galo nėra. Ne-munui reiktų dar pasistengti geriau lygiuoti tiek vyrų, tiek mergaičių ei-les, kad nebeliktų nedarnių išsiraity-mų.

Gražiai šoko ir „Žilvičio“ vidurinio-sios grupės šokėjai. Bet kaip sako pri-tyre tautinių šokių mokytojai – p.

Breichmanienė, p. L. Sagys ir kiti) la-bai jauni šokėjai negali taip gerai šokti suaugusiųjų šokių. Jiems dar trūksta iš-raiskai reikalingu veido bruožų ir viso kūno sudėjimo. Tokio amžiaus šokė-jams reiktų šokti lietuviškuosius rate-lius, na dar suktinį, gal klumpakojį. Ta-čiau pagal savo amžių ir pasiruošimą, ir ne tam amžiui tinkamus šokius, Žil-vitis gerai šoko. Iš tokios medžiagos iš-augs didieji grakštūs šokėjai ateičiai.

Programą gražiai pranešinėjo p. Ire-na Klišytė-Belapetravičiū.

Lietuvos laimę prisiminti, savo choru ir šokėjais pasigėrėti susirinko pora šimtų publikos.

Bažnyčioje pamaldas už Lietuvą atlaikė prel. Pijus Ragažinskas, kun. Stasys Šileika ir kun. Jonas Kidykas, S.J. kurs pasakė ir tai progai pamoks-la. Tautiniais rūbais pasipuošę du ber-niukai atnešė procesijoje Brazilijos ir lietuvių tautinės vėliavos, lydimi ke-turiu mergaičiu. Gaila, kad pamaldo-se nebuvo kito jaunimo. Choras gra-žiai pagiedojo keletą giesmių.

)))) J.K.

MINĖJIMA RENGĖ:

Br. Lietuvių Bendruomenė,
„Nemuno“ ansamblis,
L.R.K. Bendruomenės choras
L.R.K. Moterų Draugija
Maldos Apaštalavimas,
Šv. Juozapo Vyrų Brolija,
Lietuvių Sąjunga-Aliança
L.R.K. Šv. Juozapo Bendruomenė
Lietuvių Akademiniš Sambūris
Literatūros būrelis,
Tėvų klubas,
Saleziečiai ir
Tėvai Jėzuitai.

UŽSIMOKĖJO UŽ M. LIETUVĄ

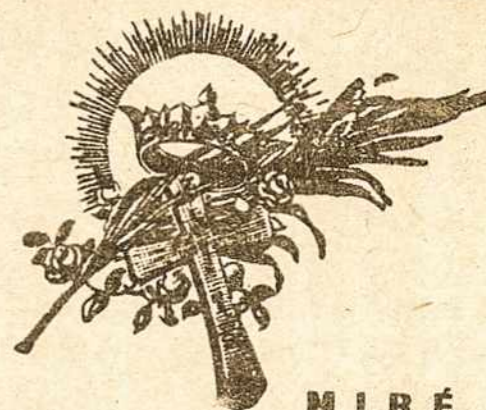
Elena Vajevodskienė – 30 kr.
Veronika Nizevičienė (Santos) 36 kr.
Valentinas Beivydas 40 kr. ir 175 gar-bės leidėjas su žmona Lyria.
Teofilė Labuckienė 41.50 kr.
Vladas Svolkinas – 50 kr.
Vincas Zarakauskas (Carapicuibą) gar-bės leidėjas.

Visiems laiku susimokėjusiems labai dėkingas –

Administratorius.

Jau atsirado 5 kanklininkai! Dar trūksta dviejų. Ar negali pasi-mokyt Jūsų duktė ar sūnus, ar anū-kas-ė? Atsiųškite! Jei bus daugiau mokinių – dar geriau.

J.Kidykas.

MIRĖ

Vasario 1 d. a.a.

JUOZAS MAZILIAUSKAS

73 metų amžiaus, gyvenęs V.A. nastácio. Palaidotas Campo Grande kapinėse. Liko sūnus, duktė, žentas, marti ir vaikai-čiai.

Vasario 4 d. a.a.

MARIJONA UCKIENĖ

77 m. amžiaus. Kilusi iš Gar-liavos, Kauno apylinkės. Bra-zilijon atvyko su savo šeima 1926 metais. Velionė paliko vyrą Konstantą Uckų, savo lai-

vyrą Konstantą Uckų savo lai-ku visuomenės veikėją ir lietu-viškos spaudos pionierių Brazi-lijoje, sūnų Albiną, dukrą Anie-lę Dutkienę, marčią Patrocinę, seserį Anastaziją Zieziene, že-žentą Antaną Dutkų ir vaikai-čius, universiteto studentus So-niā ir Osvaldą. Giminių ir pažįs-tamų palydėta, Velionė pala-dota Araçá kapuose.

Vasario 4 d. a.a.

I POLITAS KIZIS

77 m. amžiaus, gyvenęs V.A. nastácio. Viengungis. Palaidotas V. Formosa kapinėse. 7-os die-nos mišios bus vasario 13 d. 7 val. V. Anastácio bažnyčioje.

las. Vėliau pridėjo ir savišalpą. Be t-ji niekad neatliko ir dabar nedirba to lietuviško darbo, kuri dirba ar turi dirbt viso pasaulio Lietuvių Bendruomenė Bendruomenė, kaip ir valstybė, apima visus lietuvių tautos vaikus, kokių jie būtų pažiūrų, kokioms organizacijoms priklausytų, nes ji siekia visu lietuviu labo. Todėl kas nedalyvauja Bendruo-menės balsavimuose, tas, per nesusipra-timą, pats save išjungia iš lietuviškosios šeimos.

Brolī, sese, lietuvi, lietuve, kaip ten būt buvę kitais metais, šiemet dalyvauki Bendruomenės rinkimuose – balsuoki Ačiu.

Jonas Kidykas

NOSSA LITUANIA

Caixa Postal. 4421
01000 São Paulo ESP

*
Diretor Responsável
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO
Redator Jonas Kidykas
Administrador P. Daugintas

MŪSŲ LIETUVA

METINĖ PRENUMERATA: 30 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 130 kr.; Paskiro numerio kaina: 30 centavų. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal dienas. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija.

Straiptiniai ir korespondencijos redakcija taipo, per tvarko savo mėnesį. Neatėję raštai grąžinami tik autoriumi prašant. Pavardė pasirašyti straipsniai nebūtinai lietuviškie redakcijos ir leidėjų nuomone. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatka-ko. Laikraštis spausdinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai išteiktini ne vėliau, kaip iki pirmadienio pietų.